

РЕШЕНИЕ

№ 2013

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **785** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП), предявена чрез адв.К. срещу решение № 1132 от 29.11.2021г. а Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-и състав, по НАХД № 8362/2021г. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № К-040545/05.03.2021г., издадено от директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на [фирма] на основание чл.210а от ЗЗП е наложено адм.наказание - имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл.68г, ал.1 вр. чл.68в от ЗЗП.

Касаторът оспорва в цялост постановеното решение и моли същото да бъде отменено. Спазени били разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, нарушението и нарушителят били безспорно установено. Правилно била определена датата на извършване на процесното деяние, предпоставка и за съобразяване на сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Наред с това са наведени оплаквания, че в хода на административното производство и съдебното производство е доказан по безспорен начин извършване на твърдяното нарушение. Иска се отмяната на съдебното решение и потвърждаване на наказателното постановление, издадено срещу [фирма].

Касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява в проведеното публично съдебно заседание по делото.

Ответникът редовно призован, се представлява от процесуален представител в проведеното публично съдебно заседание по делото, който оспорва касационната жалба.

Прокурорът счита касационната жалба за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VIII -и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

В КЗП е подадена жалба от потребителя П. К. с вх. № С-03-6436 от 30.10.2020г. срещу Банка [фирма]. От проверката на представените документи било установено, че на 28.03.2018г. потребителят сключил договор за потребителски кредит № 424085172430 със „С. Женерал Е. „, за сумата от 16 900 лв. Според условия кредитът следвало да бъде погасен до 15.04.2025г., но поради въведеното през 2020г. извънредно положение, във връзка с пандемията Covid 19, на 26. 06.2020г. между Банка „ДСК“ / в качеството на правоприменник на „С. Женерал Е. „/ и П. К. е сключено допълнително споразумение за отсрочване на главница и лихва по кредита за период от 6 месеца. В допълнителното споразумение от страна на банката била допусната грешка като е посочена некоректна информация за остатъка от дълга, който бил 12 578, 22 лв., но вместо него била посочена сумата от 12 713, 81 лв., тъй като не била взета предвид направената погасителна вноска от 15.06.2020г., поради което кредитът не бил отсрочен в предвидения в споразумението срок и били удържани месечни вноски. След посещение в офис на банката, грешката била установена. К. била поканена по телефона за сключване на ново коригирано споразумение, което тя отказала, като междуременно през декември 2020г. от банката възстановили на потребителката удържаните суми.

Във връзка със започнала проверка, с писмо с рег. № 01-10-23016/1 от 13.11.2020г. Банка [фирма] предоставя изисканата информация.

С АУАН № К-040545/16.12.2020г., съставен от Е. Б. Ц. - гл. инспектор в РД-С. при КЗП и в присъствието на двама свидетели при съставяне на акта, е констатирано, че с описаната поредица от действия Банка [фирма] използва нелоялна заблуждаваща търговска практика. В АУАН е отразено, че са нарушени разпоредбите на чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, като в деня на съставянето му е връчен препис на упълномощен представител на дружеството.

Прието е, че нарушението е извършено на 21.07.2020г., когато през гратисния период била удържана сумата от 107, 96 лв., от които 34, 69 лв. главница и 67, 99 лв. лихви.

Нарушението е обективизирано в Констативен протокол № К-272181/16.12.2020г.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното НП № К- 040545 от 05.03.2021г. от директор на ГД „КП“ при КЗП, с което на основание чл. 210а ЗЗП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на търговско дружество Банка [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. за неизпълнено правно задължение по чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 1 ЗЗП.

По делото е представена заповед № 319-ЛС/22.04.2015 г. на председателя на КЗП, с която е определено длъжностно лице, което да съставя АУАН, а именно Е. Ц., съставила процесния АУАН.

Със заповед № 673/21.08.2019г. на председателя на КЗП, директор на ГД „Контрол по пазара“ при КЗП е оправомощен да издава НП за нарушения по ЗЗП.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 29.11.2021г., постановено по н.а.х.д. № 8362/2021г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление № К-040545/05.03.2021г. на директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ (ГД“КП“) при КЗП, с което на дружеството Банка [фирма], на основание чл. 210а ЗЗП, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева, за нарушение на чл. 68в, във вр. чл. 68г, ал.1 от ЗЗП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 29.11.2021г., постановено по н.а.х.д. № 8362/2021г. на СРС, НО, 108-ми състав, с което е отменено НП № К-040545/05.03.2021г. на директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на дружеството Банка [фирма], на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева, за нарушение на чл. 68в, във вр. чл. 68г, ал.1 от ЗЗП.

Съдът е приел, че не са извършени нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 ЗАНН при съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление, както и са спазени сроковете, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

Легалната дефиниция гласи, че търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност, и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Фактическият състав на общата забрана за нелоялна търговска практика в чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП изисква наличието на следните кумулативни предпоставки: да е налице предлагане; то да противоречи на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност; и да променя или да е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Според § 13 т. 23 от ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Според легалната дефиниция на понятието „добросъвестност и професионална компетентност“ по § 13 т. 28 от ДР на ЗЗП, това е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от

търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. Преценката за наличие или вероятност от съществено изменение на икономическото поведение на потребителите по см. § 13 т. 25 се извършва, като органът съобразява използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе решение за закупуване на стока при определени условия, след като се е запознал с тях, което води до вземането на решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика. Наличието на всички тези предпоставки обаче не се установява в настоящия случай от съвкупната преценка на доказателствата, съдържаща се в административната преписка, и тези, приобщени в хода на съдебното производство.

Съдът приема за неоснователни възраженията, изложени в касационната жалба. В процесния казус няма никакви данни за наличието на признаците на нелоялна търговска практика, както и че районният съд не е подложил на обстоен анализ фактите по делото. Напротив въззивният съд от събраните по делото доказателства по безспорен начин е установил че санкционираното дружество не е извършило деянието, поради факта, че последното не е знаело, че то съществува. Начислените лихва и главница са суми, които не са начислени своевременно по вина на търговското дружество. В случая търговецът е предприел конкретно действие – потребителката е била поканена да подпише допълнителен анекс и стонираната сума била върната обратно на сметката на потребителя. По този начин дружеството е дало възможност на потребителката да защити своите икономически интереси.

Касаторът не е посочил в жалбата си конкретни нарушения на процедурата по съставяне на АУАН и издаване на НП. Настоящият състав споделя изводите на РС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени всички разпоредби на ЗАНН и ЗЗП. Ето защо решението на СРС, в което решаващият съд е достигнал до аналогични правни изводи, като валидно, допустимо и правилно, следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, VIII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1132 от 29.11.2021г., постановено по НАХД № 8362/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на Банка [фирма] сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

